

HEMLIGHETEN BAKOM EN SANNING

HEMLIGHETEN BAKOM EN SANNING

Av Hans Helighet Mirza Ghulam Ahmad

Den utlovade Messias och Mahdi

Grundaren av Islams Ahmadiyyaförsamling

Hemligheten bakom en sanning

av

*Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad av Qadian
Den Utlovade Messias och Mahdi^{al}*

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Raaz-e-Haqiqat

[Hemligheten bakom en sanning]

Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad av Qadian
Den Utlovade Messias och Mahdi^{al}
(Grundaren av Islams Ahmadiyyaförsamling)

A Swedish rendering of the book:

The Secret of the Truth

[Raaz-e-Haqiqat]

[Hemligheten bakom en sanning]

Översätt av:

Kashif Mahmood Virk

© Islam International Publications Ltd.

Kontakt:

Islams Ahmadiyyaförsamling

Nasir Moskén

Tolvskillingsgatan 1

SE-414 82 Göteborg, Sverige

tel. 031-741 64 80, 031-741 64 89

fax. 031-741 64 81

e-post: info@ahmadiyya.se

webb: ahmadiyya.se, alislam.org

Publicerad av:

Islam International Publications Ltd.

Islamabad, Sheepatch Lane,

Tilford, Surrey GU10 2AQ

United Kingdom

Tryckt av:

Digital Mouse LTD

Tirgonu street 1, Ogre,

LATVIA, LV-5001

Första svenska upplagan 2018

ISBN 978-91-980714-5-0

Ingen del av denna publikation får reproduceras eller överföras i någon som helst form, eller på vilket sätt som helst, vare sig elektroniskt eller mekaniskt, inklusive fotokopiering, inspelning eller någon slags informationslagring och återhämtningssystem, utan skriftligt tillstånd från utgivaren.

Om Författaren

I Allahs den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad, den Utlovade Messias och Mahdi^{al}, föddes i Qadian (Indien) år 1835. Han var Reformatorn av den senare tiden, vars ankomst inte enbart förutspåts av den Heliga Qur'anen och den Helige Profeten^{sa} utan även av andra Profeter och skrifter. Han var den främste anhängaren av den Helige Profeten^{sa}, och löd sin mästare med sådan hängivenhet som inte går att finna någon annanstans. På grund av denna djupt förankrade kärlek för sin Helige Mästare^{sa} uppenbarade sig Gud för honom, under denna mörka tidsepok, och förunnade honom Sitt tilltal. Genom hans ankomst uppfylldes profetian av den Heliga Qur'anen angående den Helige Profetens^{sa} återkomst (62:4). Den Heliga Qur'anen förutsade även وَإِذَا الرُّسُلُ اقْتَتَتْ (77:12) 'och när sändebuden får framträda[under de senare dagarna] vid den fastställda tiden'. Även denna profetia uppfylldes genom hans ankomst. Han var Messias för de kristna och muslimer, Krishna för hinduerna, Buddha för buddisterna etc. Han var återkomsten av alla Profeter som utlovats i sina respektive skrifter. Den utlovade Messias uppdrag var att åstadkomma islams renässans, att föra anhängare av olika religioner till islam och att etablera dess överlägsenhet över alla andra religioner, ideologier och tros-

Hans Helighet Mirza Ghulam Ahmad
Den Utlovade Messias och Mahdi^{al}

inriktningar. Han säger:

Den uppgift som Gud utnämnt mig till är att avlägsna den förtretlighet som uppstått i relationen mellan Gud och Hans skapelse; och återinrätta en relation grundad på kärlek och hängivenhet; och att lägga grund för freden genom att sätta stopp för religiösa krig och framvisa sanningen; och att uppvisa de religiösa sanningarna som blivit dolda för världens ögon; och att ge exempel på den andlighet som begravt sig under det mänskliga egots mörker; och att i praktiken, och inte bara teorin, tydliggöra Guds krafter som träder in i människan och visar sig genom koncentration och bön; och främst att åter så det eviga fröet för Guds sanna och skimrande enhet (Tauhid) bland folket som gått förlorat - som är ren från all slags avgudadyrkan. Och allt detta kommer inte ske genom egen kraft utan detta kommer ske genom Guds kraft, Som är Gud av himmel och jord.

[*Lecture Lahore, Ruhani Khaza'in, vol. 20, s.180*]

Jag kommer upprepat att nämna detta, och kan inte upphöra med att säga att det är jag som enligt tidens behov skickats för att reformera folket, så att tron ånyo ska slå grund i hjärtan.

[*Fath-e-Islam, Ruhani Khaza'in, vol. 3, s.7, 8*]

Gud avser föra alla de själar som är bosatta i världens olika bebyggelser - vare sig det är i Europa eller Asien - och som har en godartad natur till Sin Enhet (Tauhid), och att sammanföra Sina tjänare inom en religion. Detta är Guds avsikt, som är orsaken till att jag skickats till jorden. Ni bör därför eftersträva denna avsikt, men genom tillgivenhet, god moral och böner.

[*Al-Wasiyyat, Ruhani Khaza'in, vol. 20, s 306-307*]

Han gick bort den 26:e maj år 1908.

Förkortningar och termer som använts i boken

Helige Profet^{sa} — En term som används uteslutande för grundaren av Islam, Profeten Muhammad och som betyder frid och välsignelser från Allah vara över honom.

sa — sal-lallaahu 'alaihi wa sallam

"Allahs frid och välsignelser vare med honom."

Förkortningen skrivs efter den Heliga Profeten Muhammads^{sa} namn.

Heliga Qur'anen — Boken som uppenbarades av Allah för att vägleda mänskligheten. Den uppenbarades ord för ord

Hadhrat — En term för att visa respekt till en person med fastställd rättfärdighet och fromhet; bokstavligt betyder "Hans/Hennes Helighet."

Islams Ahmadiyyaförsamling — Församling av muslimer som har bekänt anspråk av Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian som den Utlovade Messias och Mahdi. Församlingen grundades av Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} år 1889, och är nu under ledning av den femte Kalifen-Hadhrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}. Församlingen är även känd som Jamat-e-Ahmadiyya. En medlem av församlingen kallas ahmadiyyamuslim, ahmadi muslim eller helt enkelt en Ahmadi.

Den Utlovade Messias^{al} och Mahdi^{al} — Denna term hänvisar till grundaren av Islams Ahmadiyyaförsamling Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian. Han gjorde anspråk om att han hade sänts av Allah i enlighet med profetierna av den Helige Profeten^{sa} om ankomsten av al- Imam al-Mahdi^{al} (den vägledde ledaren) och Messias^{al}.

al —'alaihis salatu was salam

"Allahs frid vare med honom."

Förkortningen skrivs efter omnämnandet av andra profeter än den Heliga Profeten Muhammad^{sa}.

Assalamu alaikum wa rahmatullahi wa barakatuhu —Traditionell islamisk hälsning som betyder, *"frid vare med dig och barmhärtighet av Allah och Hans nåd."*

Utgivarens anteckningar

- Alla förklaringar och fotnoter som enbart är kursiva är från författaren
- Alla förklaringar och fotnoter som är kursiva och understrukna är från översättaren.

Om Boken

Denna bok (tryckt den 30:e november 1898) återger Jesus Kristus^{al} biografi och förklarar även det verkliga syftet bakom en böneduell som Hadhrat Ahmad^{al} hade efterfrågat.

Inledningsvis drar Hadhrat Ahmad^{al} sina anhängares uppmärksamhet till att böneduellen med Maulvi Muhammad Hussein ska förfalla den 15:e januari år 1900. De borde därför invänta resultatet av denna duell. Han uppmanar medlemmarna av sitt samfund att vara gudsfruktiga och att inte besvara motståndarnas smädelser med samma mynt. Han talar om för dem att sanningen alltid är svag i inledningen men alltid ämnad att stärkas efter hand.

I denna bok har Hadhrat Ahmad^{al} blottlagt ett av de största mysterierna i religionens värld. Han har återgett en detaljerad återberättelse av Jesus^{al}, Marias sons, liv från tidpunkten då han togs ner från korset levande och behandlades med en särskild smörjelse för att hela hans sår. Efter detta återger han detaljer av resan som Jesus^{al} undertog från Palestina till Kashmir och upp till hans död i Srinagar.

اے خدا اے چشمِ نورِ ہدیٰ از کرم ہا چشمِ ایں امتِ کشا
یک نظر کن سوئے ایں رازِ نہاں تا رہی اے طالب از وہم و گماں

O Gud, o källan av vägledningens ljus
Öppna detta folkets ögon utav Din nåderikhet
Rikta en blick mot denna dolda hemlighet
Så att du ska klara dig undan förmodan, o sökare
(Persisk poesi)

All lovprisning tillkommer endast Allah
att detta häfte som kallas

رازِ حقیقت

Raaz-e-Haqiqat
(Hemligheten bakom en sanning)

framvisar Jesus^{al} sanna livshistoria, och förmanar även
angående vår böneduell och framlägger dess verkliga syfte.

Den publicerades i Qadian hos tryckeriet Zia-ul-Islam
under tillsyn av ägaren Hakeem Fazl-ud-Din sahib Bhervi
och publicerades den 30:e november 1898.

Svensk översättning av den ursprunglig titelsidan

Meddelande: Ett konvent brukade alltid hållas under ledigheten i december, men under denna december månad är både jag och mina medboende och de flesta betjänarna, kvinnor och män, insjukna i en årstidlig sjukdom, och vilket kommer leda till förhinder i gästvänligheten. Det finns även många andra orsaker och att nämna dem skulle bli allt för utdraget. Därför meddelas det att det inte kommer anordnas något konvent denna gång. Alla våra vänner bör vara underlättade. Frid vare med er.

Annonsör: Mirza Ghulam Ahmad

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ^[1]
 نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ^[2]
 إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ^[3]
 ”مبادا دل آل فرومایہ شاد
 کہ از بہر دنیا دہد دین بباد“^[4]

Jag publicerar härmed denna annons särskilt för mitt samfund, så att de ska invänta resultatet av den annons som

[1] *Allahs den Nåderikes, den Barmhärtinges namn*

[2] *Vi lovprisar Honom och nedkallar välsignelser över Hans hedervärda profet*

[3] *Allah är sannerligen med dem som är rättfärdiga och dem som handlar väl. [Den Heliga Qur'anen 16:129]*

[4] *Må den usle personens hjärta aldrig glädjas; Som ödelagt tron för världens skull [persisk poesi]*

publicerades den 21:a november 1898 som en utmaning till Sheikh Muhammad Hussein Batalvi, redaktören av Ishaq-us-Sunnah, och hans två kolleger, vars tidsfrist upphör den 15:e januari år 1900.

Och jag säger några förmanande ord till mitt samfund, att de ska iakttä rättfärdighet och att de inte ska bemöta struntprat på liknande manér och inte heller besvara svordomar med svordomar. De kommer att få höra mycket hån och skratt, likt de nu hör, men de bör vara tysta och invänta Guds beslut på ett rättfärdigt och fromt vis. Om de önskar vara förtjänta av hjälp i Guds ögon, bör de inte överge fromhet, rättfärdighet och tålmodighet. Nu har rättegången inletts i en domstol som inte särbehandlar någon, och som inte behagar spydighet så länge människan är utanför rättsalen, även om hans brott vedergälls. Men vedergällning för den som på spydigt vis begår en brottslighet inför domstolen är mycket hård. Därför säger jag till er att frukta och undvika hån av Guds domstol, och vara ömma, ödmjuka, tålmodiga och rättfärdiga, och önska er från Gud att Han ska besluta mellan er och ert folk. Det vore bättre om ni absolut inte träffar Sheikh Muhammad Hussein och hans kolleger, eftersom möten emellanåt kan leda till sammandrabbning. Det vore även bättre om ni under denna tid inte heller debatterar, eftersom debatter emellanåt kan leda till hårda ordalag. Ni måste absolut göra framsteg i gott handlande, sannfärdighet och gudsfruktan, eftersom Gud aldrig låter de som är gudsfruktiga gå till spillo. Se på profet Moses^{al} - som var den mest fördragsamme och gudsfruktige under sin tid - hur han besegrade Farao genom gudsfruktighetens välsignelse. Farao önskade förintä honom, men Gud utplånade honom tillsammans med hans armé inför

Moses^{al} ögon. Sedan under Jesu^{al} tid önskade de olycksaliga judarna förintä honom, och inte blott förintä utan även inpränta förbannelse på hans heliga själ genom en död på korset. Detta eftersom det stod i Toran att den person som dör på virket, dvs. korset, är förbannad; alltså att hans hjärta är oheligt och orent, och han hamnar långt ifrån Guds närhet, och blir fredlös i Guds hov och likt satan. Det är därför som satan kallas förbannad. Detta var en avskyvärd samman-svärjning som planerades mot Jesus^{al}, så att detta ovärdiga folk därmed skulle kunna konstatera att denna person varken är renhjärtad eller en sann profet eller Guds älskade. Detta eftersom han, Gud förbjude, är förbannad och att hans hjärta är orent, och likt innebörden av förbannelse är att han i själ och hjärta är kvitt från Gud och Gud är kvitt från honom. Men Gud Allsmäktig lät judarna misslyckas och bli besvikna i denna avsikt, och inte bara undsatte Han Sin heliga profet^{al} från en död på korset, utan lät honom leva i 120 år^[5] så att alla

[5] Det är påvisat utifrån en sahih hadis att Jesus^{al} ålder blev 120 år, men alla judar och kristna är eniga om att incidenten på korset inträffade då hans ålder blott var 33 år. Genom detta bevis är det uppenbart att Jesus^{al} med Guds nåd undkom korset och att han tillbringat resten av sin livstid i resa. Man kan även finna bevis utifrån autentiska ahadis att Jesus^{al} var en resande profet (nabi sayyah). Om han således for upp till himlen med sin kropp vid incidenten på korset, under vilken tid genomförde han då dessa resor? Även de språkkunniga konstaterar att ordet messias härrör från "masah" och masah är ett annat ord för att resa. Därutöver verkar doktrinen om att Gud för att undsätta Jesus^{al} från judarna uppreste honom till den andra himlen vara helt fåfäng, eftersom denna Guds handling inte resulterar i att judarna blir klandervärda. Judarna har inte sett någon uppresas till himlen, och inte heller sett någon nedstiga till denna dag. Hur kan de då tro på denna betydelselösa och grundlösa historia? Därutöver bör man även fundera över det faktum att Gud enbart givit vår mästare Profet Muhammad^{sa} tillhåll i den grav som inte ligger mer än 4,8 kilometer från Mecka då Qureish gick till angrepp, som ju var mer (forts.)

fientliga judar dog under hans livstid. Ja, enligt Guds gamla

tappra och stridslystna och hatfulla jämfört med judarna. Var då Gud så rädd från de ängsliga judarna, Gud förbjude, att Han i hjärtat inte kände sig tillfreds från judarnas komplott tills han upprest (Jesus^{al}) till den andra himlen? I själva verket har hela denna skildring diktats ihop till en saga, och den är påvisad falsk genom att vara helt i kontrast med Qur'anen och dess ypperliga argument. Vi har redan framlagt att Jesus^{al} smörjelse är ett vetenskapligt medel och ett högklassigt kriterium för att få reda på sanningen bakom incidenten på korset, och jag känner helt till denna incident eftersom jag är en man från en medicinsk familj. Min bortgångne far Mirza Ghulam Murtaza, som var en ärad styresman av detta distrikt, var en exceptionell och erfaren naturläkare som spenderat nära sextio år av sitt liv med denna sysselsättning, och som så långt det var möjligt samlat ihop ett anseeligt upplag av medicinska böcker. Jag har även själv läst böcker om medicin och alltid gått igenom dessa böcker. Därför säger jag med personlig kännedom att det kan finnas över tusen böcker vari Jesus^{al} smörjelse nämnts, och däri står även att denna smörjelse framställdes för Jesus^{al}. Några utav dessa böcker är skrivna av judar, och andra av kristna och magier. Så detta bevis framstår genom vetenskaplig forskning, att Jesus^{al} säkerligen undkom korset. Om evangelisterna skrivit i motsats till detta är deras vittnesbörd inte trovärd det minsta, eftersom de först och främst inte var närvarande vid incidenten på korset utan var svekfulla mot sin mästare och flydde. För det andra råder det åtskilliga meningsskilligheter i bibeln, så pass att det i Barnabas evangelium rent av förnekats att Jesus^{al} blivit korsfäst. För det tredje står det i samma evangelier, som anses vara mycket trovärdiga, att Jesus^{al} mötte lärjungarna efter incidenten på korset och att han då visade dem sina sår. Så genom detta får man veta att de sår som gjorde det nödvändigt att framställa smörjelsen fanns vid det tillfället. Således kan man säkerligen förstå att smörjelsen framställdes vid ett sådant tillfälle. Det är även bevisat genom bibeln att Jesus^{al} under fyrtio dagar befann sig gömd i dessa trakter, och när han helt återhämtat sig från att använda smörjelsen gav han sig av på en resa. Det är beklagligt att en läkare från Rawalpindi publicerat en annons vari han förnekar att receptet på Jesus^{al} smörjelse finns i böcker tillhörande olika folk. Men det verkar som att han oroats över att få höra incidenten där Jesus^{al} inte dött på korset, utan undkommit skadad men trots allt levande, och att han tänkt att hela idén om syndaförlåtelsen därmed framstår som falsk. Men det är skamligt att man förnekar att dessa böcker finns vari receptet på denna (forts.)

sedvana att ingen resolut profet förflutit som inte migrerat på

Jesus^{al} smörjelse står. Om de eftertraktar sanningen bör de komma till oss och se dessa böcker. Och för de kristna är det inte det enda problemet att Jesus^{al} smörjelses vetenskapliga vittnesbörd förnekar dessa doktriner och att hela syndaförlåtelsens fasad rasar samman, utan under dessa dagar har även fler bevis framstått för detta. Detta eftersom forskning visar att Jesus^{al} säkerligen rest till Indien efter incidenten på korset, och att han genomrest Nepal och slutligen nått Tibet och sedan stannat en tid i Kashmir. Här predikade han för de israeler som bosatt sig i Kashmir efter skingringen i Babel, och tillslut gick han bort vid 120 års ålder i Srinagar och är begravd i kvarteret Khan Yar. Det var sedan genom allmänhetens felaktiga uttal som han blev känd under namnet profet Juz Asaf. Detta händelseförlopp stöds även av ett evangelium som påträffats i Tibet. Detta evangelium har vi efter stor möda funnit i London. Vår trogne vän handelsmannen Sheikh Rahmatullah sahib vistades under cirka tre månader i London och letade efter detta evangelium. Tillslut fann han det från ett ställe. Detta evangelium är en del av en mycket gammal buddistisk bok. I buddistiska verk finner man bevis om att Jesus^{al} besökt landet Hindustan (Indien) och att han under en lång tid predikat för olika folk. Orsaken till att han kommit till dessa länder som nämnts i dessa buddistiska böcker är (forts.)*

* Notering :- En oförståndig muslim har självständigt påstått att det med Juz Asaf kanske menas Zauja Asaf, som var Salomons^{al} vesir. Men denna okloka person tänkte inte på att Zauja Asaf inte var någon profet, och inte heller kan hon kallas prins. Han tänkte inte heller på att båda dessa namn är maskulina, och om hon haft dessa egenskaper borde hon ha kallats profetess och prinsessa, och inte profet och prins. Denne oförståndige person har inte heller tänkt på att en 1900 års period endast överensstämmer med Jesus^{al} tid. Salomon^{al} levde ju flera hundra år innan Jesus^{al}. Därutöver kallar vissa denna grav som tillhör en profet och som finns i Srinagar för Juz Asaf, men de flesta säger att denna grav tillhör Jesus^{al}. När vår hängivne Maulvi Abdullah från Kashmir började göra efterforskningar om denna grav i Srinagar, så sade vissa då de hört namnet Juz Asaf att denna grav hos oss är känd vid namnet profet Isas grav. Således vittnade flera om detta, och de är fortfarande vid liv i Kashmir. Den som tvivlar kan själv resa till Kashmir och fråga hundratusentals människor. Att fortfarande förneka vore en oförsämdhet.

grund av sitt folks övergrepp, så migrerade även Jesus^{al} mot

inte desamma som lamorna nämner, alltså att han gynnades av undervisning i Gautama Buddhas lära. Att påstå detta vore obelevat. I själva verket är det så att då Gud undsatt Jesus^{al} från korsfästelsen ansåg han det inte längre vara gynnsamt att uppehålla sig i det landet. Och likt under tiden för Qureish-stammens extrema övergrepp, alltså då de avsåg mörda den Helige Profeten^{sa}, så migrerade den Helige Profeten^{sa} från sitt land. Likaså migrerade även Jesus^{al} vid tiden för judarnas extrema övergrepp, alltså tiden då de planerade ett mord. Och eftersom israelerna hade kommit mot Indien, Kashmir, Tibet och Kina då de skingrats under incidenten med Nebukadnessar, så ansåg Jesus^{al} det obligatoriskt att migrera till dessa länder. Och genom historia får vi även veta att vissa judar ingått i buddismen enligt sin forna sedvana. Nyligen publicerades en artikel i Civil Military Gazette den 23:e november 1898, vari en engelsk forskare även medgett och accepterat att vissa grupper bland judarna kommit till detta land och bosatt sig här, och i samma bilaga står det att "i själva verket är även afghaner från Israels folk". Då vissa israeler således ingått i buddismen var det obligatoriskt att Jesus^{al} skulle komma till detta land, och rikta sin uppmärksamhet mot buddistisk influens och även träffa ledare inom denna religion. Och detta var vad som inträffade. Det var därför Jesus^{al} levnads-historia nedtecknades inom buddismen. Det verkar som om buddismen vid den tiden hade stor influens i detta land, och att Vedans religion blivit utdöd och att buddismens lära förnekade Vedan**.

Sammanfattningsvis kan man utifrån alla dessa faktorer säkert dra slutsatsen att Jesus^{al} visserligen besökt detta land. Det faktum att buddistiska verk nämner hans ankomst i detta land är definitivt och obetingat. Och Jesus^{al} gravplats som finns i Kashmir, angående vilken man säger att den funnits i cirka 1900 år, är ett förstklassigt bevis för detta. Troligen finns det några gravstenar vid denna grav som för tillfället är dolda. För vidare efterforskning av dessa ledtrådar förbereder sig en delegation ur vår församling för att undersöka, vars ledare är vår broder Maulvi Hakim Nur-ud-Din (må hans Herre ge honom frid). Denna delegation kommer att resa runt på olika platser för att söka efter och undersöka detta, och det åligger dessa passionerade troende att även se böcker på Pali, eftersom vi ha fått veta (forts.)

** Det är inte endast i vissa buddistiska verk som det nämns att Jesus^{al} kommit till Indien och Tibet, utan vi har genom trovärdiga källor fått reda på att detta även nämns i gamla skrifter från Kashmir.

Indien efter tre års predikande, efter att ha klarat sig undan

att Jesus^{al} även gick i dessa trakter i sitt sökande efter de förlorade fåren. Men hursomhelst kommer den grundläggande uppgiften för denna grupp vara att gå till Kashmir och sedan Tibet för att ta reda på allt detta utifrån den buddistiska religionens skrifter. Vår broder handelsmannen Sheikh Rahmatullah sahib från Lahore har ansvarat för alla kostnaderna. Men om denna resa, likt förmodan, sträcker sig över Benares, Nepal, Madras, Swat, Kashmir och Tibet etc., dit man finner spår av att Jesus^{al} uppehållit sig, råder det inget tvivel om att detta är ett mycket påkostat arbete. Vi har förhoppningar om att Gud hursomhelst kommer fullborda det. Varje förståndig person kan förstå att detta är ett bevis som med ens får kristen domens garn att slitas itu, och som får en 1900 års konspiration att genast gå upp i rök. Övertygelse råder över det faktum att Jesus^{al} ankomst i Indien och Kashmir etc. är en realitet, och sådana fantastiska bevis har nu påträffats rörande detta att de inte kan döljas genom någon opponents stämplande. Det verkar som om åldern för dessa fåfänga och felaktiga läror endast var till denna tid. Att vår herre och mästare den Helige Profeten^{sa} sade att messias som skall komma kommer att bryta korset och döda antikristus genom ett himmelskt vapen - innebörden av denna utsaga har nu klarnat, nämligen att Gud av himmel och jord under denna messias tid kommer skapa sådana förhållanden som automatiskt kommer få korsets och treenighetens och syndaförlåtelsens doktriner att försvinna. Att messias nedstiger från himlen har samma innebörd, nämligen att det under den tiden genom Guds vilja kommer finnas klara vittnesbörder för att bryta korset. Detta har nu inträffat. Vem kände till att receptet på Jesus^{al} smörjelse skulle framstå ur hundratals medicinska böcker? Vem visste om att man skulle finna bevis ur buddismens gamla skrifter att Jesus^{al} reste mot Indien och Kashmir och Tibet då han misströstats av judarna?*** Vem hade någon aning om att Jesus^{al} grav finns i Kashmir? Förmår någon människa att själv framställa alla dessa faktorer av egen kraft? Dessa incidenter utraderar kristendomen likt dag raderar natt då den gryr. Genom att detta skeende bevisas tillfogas kristendomen en skada likt det tak får vars hela vikt vilar på en bjälke. Då (forts.)

*** Notering :- Nyligen har även några skrifter författade av muslimer påträffats, vari det klart och tydligt står att Juz Asaf var en profet som kom från något land och att han även var en profet, och att han gick bort i Kashmir. Och det står att denna profet förflöt 600 år innan vår Helige Profet^{sa}.

korsets plåga, och förmedlade Guds budskap till de andra

bjälken bryts faller taket. Likaså innebär beviset för denna incident slutet för kristendomen. Gud gör likt Han önskar. Det är genom dessa krafter Han blir igenkänd. Se vilken utmärkt innebörd som framstår av denna vers:

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ

alltså att mörda och döda Jesus^{al} genom korsfästelse är en lögn alltigenom. I själva verket har de alla missuppfattat detta, och Jesus^{al} klarade sig undan korset enligt Guds löfte. Och om man studerar evangelierna noggrant så vittnar de om samma sak. Kan Messias^{al} lidelsefulla böner under en hel natt avslås? Kan Messias^{al} ord att jag likt Jona^{al} under tre dagar kommer befinna mig i graven innebära att han var död i graven? Var Jona^{al} död i tre dagar i fiskens buk? Kan man inte förstå Guds vilja genom drömmen som Pilatus' fru upplevde, nämligen att Han ska rädda Jesus^{al} från korset? Likaså det faktum att Jesus^{al} restes på korset under fredagens sista timmar och att han togs ner innan kvällen, och enligt sedvana inte var på korset under tre dagar, och att benen inte bröts, och att det blödde; utropar inte dessa faktorer att alla dessa förhållanden skapades för att rädda livet på Messias? Och alla dessa barmärtiga förhållanden uppstod i anslutning till denna bön. Hur kan en behagad tjänares böner under en hel natt avslås? Sedan att Messias mötte lärjungarna efter korsfästelsen och visade dem sårn – vilket starkt bevis detta är för att han inte dog på korset. Och om detta inte stämmer bör ni nu isåfall åkalla Messias att han ska komma och möta er likt han mötte lärjungarna. Det är således bevisat från varje synvinkel att Jesus^{al} räddades levande från korset och att han kom till detta land, Indien, eftersom de tolv stammarna och israel kommit till just dessa länder och som till sist blev muslimer. Sedan fanns det även kungar bland dem efter att de blivit muslimer, enligt ett löfte i toran. Och detta är ett bevis för sanningen i del Helige Profetens^{sa} anspråk, eftersom det fanns ett löfte i toran som löd att israelerna skulle få styre och kungadöme efter att de följt den utlovade profeten. Så att döda Messias Marias son genom korsfästelse var således ett fundament varpå grunden för alla teser av denna religion, likt syndaförlåtelsen och treenigheten, lades, och detta är tron som sjunkit in i hjärtat hos fyrtio miljoner kristna människor. Då detta påvisas vara falskt återstår ingenting av kristendomen. Om någon grupp bland de kristna hyser engagemang för religiösa undersökningar är det möjligt att de säger adjö till kristendomen då de underrättas om dessa bevis. Och om denna flamma för efterforskning tänds i hjärtat hos alla européer, är det möjligt att (forts.)

folken bland judarna som kommit till Indien och Kashmir och Tibet under tiden för skingringen i Babel, och slutligen gick han bort i det paradislige Kashmir och begravdes på ett ärofullt sätt i kvarteret Khan Yar i Srinagar. Hans grav är välkänd.

يُزَارُ وَيُتَبَرَّكُ بِهِ^[6]

Likaså gjorde även Gud vår herre och mästare, den sista tidsepokens profet - som var alla de rättfärdigas föreståndare - framgångsrik och lyckosam genom Sitt olikartade stöd. Även om han i början fick genomgå migration likt Moses^{al} och Jesus^{al}, så var det denna migration som även innebar begynnelsen av seger och framgång. Så o mina vänner! Var övertygade om att den gudsfruktige aldrig förgörs. Då två motparter motsätter sig varandra och driver denna fientlighet till det extrema, så nedkommer hjälp från himlen för den grupp som i Guds ögon är gudsfruktig och måttfull. Och således löser sig religiösa tvister genom ett himmelskt beslut.

Se på vår herre och mästare Muhammad^{sa}, under vilka svaga omständigheter han framträdde i Mecka, och vilken makt

den grupp av 40 miljoner människor som tagit 1900 år att forma, inom 19 månader blir muslimer genom en dold hands ingripande. Att det efter doktrinen om korsfästelsen påvisas att Jesus^{al} inte dödades på korset utan reste runt i andra länder, är något som omedelbart raderar kristna doktriner från hjärtat och bringar en enorm revolution i den kristna världen. O mina kära! Överge nu den kristna religionen, då Gud visat sanningen. Kom in i islams ljus så att ni ska finna frälsning. Gud den Allvetande känner till att hela denna förmaning har gjorts med goda avsikter och efter fullständig efterforskning.

[6] Denna mening på arabiska betyder att hans grav besöks och att den innebär välsignelse för besökarna.

de icketroende, Abu Jahl etc., hade under de dagarna, och hur hundratusentals människor blev den Helige Profetens^{al} blodlystna fiender. Vad var det egentligen som i slutändan gav vår Profet^{al} lycka och framgång? Var övertygade om att det var just denna sannfärdighet, trofasthet, inre renhet och sanning. Så mina bröder! Följ i dessa spår och träd in i detta hem med full kraft. Sedan kommer ni snart få se att Gud hjälper er. Den Gud som är dold mer än allt annat men som skimrar mer än allting, vars majestät även änglar fruktar. Han behagar inte spydighet och slughet, och Han förbarmar Sig över de som fruktar. Så frukta Honom och yttra allt du skall med förståndighet. Ni är Hans samfund som Han utvalt för att visa exempel på godhet. Så den person som inte skyr synd, och vars läppar inte undviker lögn och vars hjärta inte avstår från orena tankar, han kommer att avlägsnas från detta samfund. O Guds tjänare! Rena era hjärtan och tvaga ert inre. Ni kan behaga alla genom hyckleri och dubbelspel, men ni kommer ådraga er Guds vrede genom detta karaktärsdrag. Ha förbarmande över er själva och rädda era avkommor från undergång. Det är inte möjligt att Gud ska vara tillfreds med er, fastän ni håller någon annan mer kär än Honom. Offra er själva i Hans väg, och bli helt dedikerade för Honom och bli helt och hållet Hans, om ni önskar se Gud redan i denna värld. Vad är underverk, och när visar sig mirakel? Så förstå och kom ihåg att en förändring i hjärtat åstundar en förändring i himlen. Den eld som flammar tillsammans med hängivenhet framvisar den högre tillvaron i form av ett tecken. Även om alla troende vanligtvis är delaktiga i allting, så pass att var och en även upplever drömmar av den första graden och vissa även får uppenbarelser, men det underverk som bär med sig Guds majestät och glans och visar Gud är ett särskilt

stöd som visar sig för att öka respekten för de tjänare som har en livsuppoffrande belägenhet hos den Ende Guden. Detta då de förlöjligas i världen och förolämpas och kallas lögnare, uppdiktare, syndfulla, fördömda, antikristus, bedragare och lurendrejure, och då deras undergång eftersträvas. I detta fall visar de tålmod till en viss gräns och håller band på sig själva. Sedan önskar Guds samhörighet visa något tecken i deras stöd, och genast känner de en smärta i sitt hjärta och deras sinne såras, och de faller då tårfylld på Guds tröskel, och deras lidelsefulla böner framkallar ett fruktansvärt oväsen i himlen. Och likt små moln visar sig i himlen efter mycket värme och som sedan samlas ihop i lager och blir till ett moln som brister, så lyfter de hängivnas lidelsefulla böner barmhärtighetens moln på sin utsatta tid och till sist faller de i form av ett tecken på jorden. Så närhelst en sannfärdig vän av Gud förorättas till det extrema, bör man förstå att nu kommer något tecken att visa sig.

هر بلا کیں قوم را حق داده است زیر آں گنج کرم بناده است^[7]

Det är beklagligt att jag här måste skriva att våra opponenter inte upphör med sin orättvishet och sitt lögnande och sina snedsprång. De förkastar Guds ord med stor fräckhet, och förnekar Gud Allsmäktiges tecken. Jag förväntade mig att de skulle tystna efter min annons daterad den 21:a november 1898, som skrevs mot Sheikh Muhammad Hussein av Batala, Muhammad Bakhs Jafar Zatalli och Abul Hasan Tibti, eftersom det klart stod i annonsen att den 15:e januari år 1900 fastställts som tidfrist för att den person som är lögnaktig ska förnedras

[7] *Varje prövning som Gud drabbar detta folk med, därunder finns en skatt av nåderiket gömd [persisk poesi]*

av Gud. Och detta är ett uppenbart kriterium mellan den sanne och den falske som Gud upprättat genom Sin uppenbarelse, och det anstod sig att dessa människor skulle vara tysta efter att denna annons publicerats och inväntat Guds beslut till den 15:e januari år 1900. Men det är beklagligt att de inte gjort så, utan den omskrivne Zatalli har åter fyllt sin annons daterad den 30:e november 1898 med samma smutskastande som alltid varit hans kännetecken, och helt och hållet agerat lögnaktigt. Han skriver i denna annons att inte en enda av de profetior som denna person (alltså denne ödmjuka) gjort uppfyllts. Vad kan vi besvara detta med annat än att säga att må Guds förbannelse vila över den lögnaktige? Han säger även att profetian beträffande Atham inte uppfyllts^[8]. Även detta kan vi endast besvara genom att säga att må Guds förbannelse vila över den lögnaktige. I själva verket är det så att när en människas hjärta svartnar av snålhet och fiendskap, så blir hon blind fastän hon kan se och döv fastän hon kan höra. Gud förseglar hennes hjärta, och hennes öron blir insvepta. Vem är fortfarande omedveten om att profetian angående Atham var villkorlig? Och Gud lät det bli känt genom uppenbarelse att han skulle klara sig under tidfristen såvida han återgått till sanningen. Och sedan bevisade Atham genom sitt handlande, sina yttranden, sin ängslan, sin rädsla, genom att inte svärja och genom att inte föra åtal, att hans hjärta under profetians

[8] År 1893 anordnades en debatt mellan islam och kristendomen. Den Utlovade Messias^{al} företrädde islam medan Abdullah Atham utvaldes som debattör för de kristna. Denna debatt slutade med en klar seger för islam. I slutet av denna debatt förkunnade den Utlovade Messias^{al} att han mottagit en uppenbarelse från Gud vari han informerats om att Atham skulle dö inom en period av 15 månader på grund av de angrepp han gjort mot islams Helige Profet^{sa} i en utav sina böcker, såvida han inte ångrade sig.

dagar inte höll fast vid den kristna tron och att islams storhet funnit rum i hans hjärta. Och detta är inte otänkbart, eftersom han härstammar från en muslimsk bakgrund och övergav islam på grund av vissa skäl. Han hyste ett tycke för islam, och det var därför som han helt inte var överens angående de kristnas doktriner. Redan från början hyste han goda tankar angående mig. Därför är det trovärdigt att han skulle frukta en muslimsk profetia. Sedan när han inte bevisade att han var kristen genom att svärja och inte heller förde åtal, och var rädd likt en tjuv och att han trots de kristnas hårda trugande inte gick med på att utföra detta, var då hans agerande inte sådant att man kan dra slutsatsen att han visserligen fruktade den muslimska profetians prakt? De som lever likgiltiga liv fruktar ju även spåsmännens förutsägelser, inte för att nämna en sådan profetia som utropats med stark betoning; som han efter att ha hört genast gulnade; angående vilken jag utlovat att om den inte uppfylldes så skulle jag vara straffbar. Så varför skulle den inte vara avskräckande för sådana hjärtan som är oförenliga med sanningen? Sedan då detta inte längre är blott en förmodan, utan Atham själv genom sin rädsla och frustration och sitt skräckfyllda tillstånd, som hundratals människor bevitnat, framvisat sin inre oro och en förändring i sitt tillstånd av tro, och sedan ytterligare bevisa detta förändrade tillstånd genom att varken svärja eller föra åtal efter tidsfristen, och att han sedan dog inom sex månader efter vår annons enligt Guds uppenbarelse. Är då alla dessa incidenter sådana att ett rättvist och gudsfruktigt hjärta fylls av övertygelsen om att han överlevde profetians tidsfrist genom att dra fördel av profetians villkor, och att han sedan dog enligt den gudomliga uppenbarelsens underrättelse på grund av att ha dolt en vittnesbörd? Nu bör ni se och leta

efter var Atham är någonstans? Är han vid liv? Stämmer det inte att han dött för flera år sedan? Men den man som han debatterat med i doktor Clarkes^[9] hem beläget i Amritsar är fortfarande vid liv och skriver nu denna artikel.

O ni skamlösa människor! Tänk efter varför han dog så tidigt efter att ha dolt vittnesbörden. Jag skrev redan under hans livstid att om jag är falsk så kommer jag att dö först, annars kommer jag själv få bevittna Athams död. Så om ni har någon skamkänsla inom er bör ni leta efter Atham och se vart han befinner sig. Han var nästan jämnårig med mig, och han kände mig sedan trettio års tid. Om Gud önskat kunde han ha levt i ytterligare trettio år. Så vad var orsaken till att han dog enligt Guds profetia under de dagar han för att behaga de kristna dolde profetians sanning och sin ångerfullhet? Gud nedkallar förbannelse över de hjärtan som förnekar sanningen efter att ha funnit den. Och eftersom denna förnekelse, som de flesta kristna och vissa illasinnade muslimer gjort sig skyldiga till, var en uppenbar oförrätt i Guds ögon vållade Han dessa förnekare stor förnedring genom att uppfylla en annan stor profetia, alltså den angående pundit Lekh Rams död^[10]. Denna profetia var så pass exceptionell att det redan fem år innan talades om vilken dag och vilket sätt Lekh Ram skulle dö på. Men det är beklagligt att snikna människor, som inte drar döden till minnes, inte heller accepterade denna profetia. Och Gud visade många tecken, men de förnekar dem alla. Nu är denna annons daterad den 21:a november år 1898 det

[9] *Rev. Henry Martyn Clarke, anglikansk missionär i Indien.*

[10] *Lekh Ram var namnet på en passionerad hindu som mycket offensivt angrep den Helige Profeten^{sa} i sin skrift och sitt tal. Han dog enligt beskrivningen ovan den 7:e mars år 1897.*

slutliga avgörandet. Varje sann sökare bör invänta det med tålamod. Gud hjälper inte de lögnaktiga. Det står klart och tydligt i Qur'anen att Gud utlovat seger till de troende och sändebuden. Nu kommer denna angelägenhet att avgöras i himlen, och det är till ingens fördel att vråla på jorden. Båda grupperna står inför Honom, och snart kommer det framstå vems sida Hans hjälp och stöd är på. Och vårt sista utrop är att all lovprisning endast tillkommer Allah. Och frid vare med den som följer vägledningen.

وَأَخِيرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ
الْهُدَى^[11]

Annonsör Mirza Ghulam Ahmad av Qadian, den 30:e november år 1898.

[11] Och vår avslutande kallelse är att all lovprisning tillkommer Allah, alla världarnas Herre. Och frid vare med den som följer vägledningen.

Ett brev skrivet av Maulvi Abdullah sahib, bosatt i Kashmir

För allmänheten publiceras en karta på Jesus^{al} grav i denna annons.

Från den ödmjuke Abdullah, i den Utlovade Messias^{al} tjänst.

Assalamu alaikum wa rahmatullahi wa barakatuhu.

Ers helighet! Denne ödmjuke har enligt påbud rest till den utsatta platsen, dvs. Rauza Mezar Sharif Shehzada Yuz Asaf Nabiullah^{al}, och gjort efterforskningar så gott det går, och hört efter hos gamla och äldre personer, och frågat runt i detalj bland gravskötare och allmänheten i området.

Ers höghet, genom efterforskning har jag fått veta att denna gravgård tillhör Juz Asaf^{al}, Guds profet, och denna gravgård är belägen i muslimernas kvarter. Ingen hindu bor här, och här finns inte heller någon hinduisk gravgård. Och det står klart efter trovärdiga personers vittnesmål att denna grav funnits i nära 1900 år, och muslimer betraktar den med stor vördnad och respekt och besöker den. Det är allmänt känt att ett stort sändebud är begravnen i denna gravgård, som kommit till Kashmir från något annat land för att förmana människorna. Man säger att denna profet gick bort cirka 600 år innan vår Helige Profet^{al}. Det är ännu inte känt varför han kom till detta land^[12], men dessa händelseförlopp är

[12] Den profet som gått bort 600 år innan vår Helige Profet^{sa} var ingen annan än Jesus^{al}. Och att ordet Joshua förvrängts och blivit Juz Asaf är högst tänkbart, eftersom Joshua även på engelska omvandlats till Jesus. Så Juz Asaf är ingen större förändring i jämförelse med Jesus. Detta ord har absolut ingen anknytning till sanskrit, utan verkar vara ren hebreiska. Och anledningen till varför Jesus^{al} kom till detta land är uppenbar, alltså att då Syriens judar inte godtog hans predikan och önskade döda honom (forts.)

hursomhelst konstaterade och har nått den högsta sannolikheten genom upprepade vittnesmål, nämligen att denna storhet som muslimer i Kashmir kallar Juz Asaf var en profet

på korset, så undsatte Gud Jesus^{al} från korset enligt Sitt löfte och genom att uppfylla (Jesus^{al}) böner. Och likt det står i evangelierna att Jesus^{al} i sitt hjärta även önskade förmedla Guds budskap till de judar som kommit till Indien under tiden för Nebukadnessars plundringar. Så för att fullborda denna uppgift kom han till detta land.

Doktor Bernier Francis skriver i sina resejournaler att engelska forskare starkt framhåvt sin åsikt att de muslimska invånarna av Kashmir egentligen är israeler som kommit till detta land under skingringens tid. Även deras ovala ansiktsdrag, långa skjortor och vissa seder vittnar om detta. Så det är högst trovärdigt att Jesus^{al} kommit till detta land för att predika för folket, efter att ha misströstats av judarna i Syrien. Nyligen har en ryss skrivit ett evangelium - som jag beställt från London - och även han är överens med oss i denna åsikt att Jesus^{al} visserligen kommit till detta land. Och även präster är förvånade efter att ha läst vad vissa författare skrivit om profet Juz Asaf^{al}, vars översättningar även spridits i Europas länder, eftersom dessa läror har stor liknelse med evangeliernas moraliska läror, och mer därtill att vissa paragrafer verkar vara identiska. Även det tibetanska evangeliets läror har stor liknelse med evangeliernas moraliska läror. Så dessa bevis är inte sådana att någon person kan förneka dem rent av genom avogt utslagsgivande, utan däri lyser sanningens ljus mycket klart. Och det finns så många ledtrådar att om man sammanställer dem kan man dra slutsatsen att detta inte är någon grundlös berättelse. Att namnet Juz Asaf verkar hebreiskt; att Juz Asaf är känd med titeln profet, ett ord som endast används för israeliska och muslimska profeter; att även ordet prins används i anslutning till denna profet; att denna profets egenskaper helt överensstämmer med Jesus^{al}, och hans läror är i samklang med evangeliernas moraliska läror; att han är begravd i muslimerna kvarter, och att denna gravs ålder sägs vara 1900 år; att det under denna tid även författats ett evangelium av en britt, och att det genom detta evangelium bevisas klart och tydligt att Jesus^{al} kommit till detta land - alla dessa faktorer är sådana att om man studerar dem tillsammans kan man dra slutsatsen att Jesus^{al} onekligen kommit till detta land och att han även gick bort här. Och därutöver finns många fler argument, och om Gud önskar kommer vi att skriva ett separat häfte.

och även en prins. I detta land känner man inte till något hinduiskt namn anknyttat till honom, likt raja, avatar, rikhi, muni, siddah etc., utan alla säger samstämmigt profet och profet är ett ord som delas av muslimer och israeler. Och då det efter vår Helige Profet^{al} inte funnits någon annan profet inom islam, och det inte heller kan komma någon, så säger allmänheten bland muslimerna i Kashmir att denna profet framstod innan islam. Hursomhelst har de inte kommit fram till slutsatsen att då ordet profet endast delas av två nationer, alltså muslimer och israelernas profeter, och att det efter den Helige Profeten^{sa} inte kan komma någon profet, så står det klart att han är en israelisk profet eftersom ingen tredje nation använt detta ord. Det är onekligen så att endast två språk och två folk delar denna säregenskap^[13]. Men på grund av khatm-e-nubuwwat^[14] faller det muslimska folket ur denna kategori. Därför står det klart fast att detta är en israelisk profet. Sedan blir det första argumentet än mer övertygande genom att det med flera historiska källor bevisas att denna profet förflöt 600 år innan vår Helige Profet^{sa}, och kloka hjärtan dras till det faktum att denna profet är Jesus^{al} och ingen annan. Detta

[13] Ordet nabi (profet) är begränsat till enbart två språk, och har inte använts i något annat språk av världen. En utav dem är hebreiska, vari ordet nabi återfinns, och det andra är arabiska. Utöver detta har andra utav världens språk ingen anknytning till detta ord. Således vittnar det ord som använts för Juz Asaf likt en gravsten om att denna person antingen var en israelisk profet eller en muslimsk profet. Men efter profeternas insegel (khatm-e-nubuwwat) kan det inte komma någon annan profet inom islam, och således står det klart att detta var en israelisk profet. Om man funderar över den tidsrymd som nämnts så är det avgjort att detta är Jesus (frid vare med honom), och det är just han som kallats för prins.

[14] Många muslimer tror att fler profeter inte kan framstå efter den Helige Profeten^{sa}, och termen som används för denna doktrin är khatm-e-nubuwwat.

eftersom han är den ende israeliske profet som förflöt 600 år innan den Helige Profeten^{sa}. Om man sedan funderar över att det upprepat nämnts att denna profet även kallades prins, så blir detta bevis än mer lystrande, eftersom det under denna period inte fanns någon profet annan än Jesus^{al} som var känd med titeln prins. Sedan ger namnet Juz Asaf, som har stor liknelse med namnet Jesus, dessa övertygande fakta än mer styrka. Sedan fick jag även reda på ett annat bevis genom att komma till platsen, likt det tydliggörs av den bifogade kartan, att denna profetens grav pekar åt nord-syd, och det verkar som om huvudet är mot norr och fötterna mot söder, och detta sätt att begrava på är särskilt för muslimer och bokens folk. Och ett annat stödbevis är att det på kort avstånd från denna grav finns ett berg som är känt vid namnet Koh-e-Suleiman (Salomons berg). Även genom detta namn kan man få kännedom om att någon israelisk profet kommit hit^[15]. Det vore oerhört oförståndigt att anse denne prinslige profet vara hindu, och detta är ett misstag som inte ens behöver motbevisas då man granskar dessa lystrande bevis. Ordet nabi (profet) har aldrig använts i sanskrit, utan detta ord återfinns endast i hebreiska och arabiska. Och att begrava är ingen hinduisk sed, då hinduer ju bränner sina döda. Därför gör även gravens form oss övertygade om att detta är en israelisk profet. Vid gravens västra sida finns ett hål. Folk säger att det från detta hål kommer en ljuvlig doft. Detta hål är ganska öppet och når ända in i graven. Utifrån

[15] *Det måste inte vara så att det med Salomon menas profet Salomon, utan det verkar som om detta berg är känt efter någon israelisk ledare och att denna ledare hette Salomon. Det är fortfarande en sedvana hos judarna att de döper efter profeters namn. Hursomhelst bevisas det även genom detta namn att judiska grupper passerat Kashmir, varför det blev obligatoriskt för Jesus^{al} att besöka Kashmir.*

detta övertygas man om att detta hål gjorts för ett avsevärt ändamål. Troligen finns vissa saker begravda däri som ett minnesmärke. Allmänheten säger att det finns en skatt däri, men denna åsikt är inte pålitlig. Men eftersom det inte är sedvanligt i något land att ha ett sådant hål, kan man förstå att det finns en storslagen hemlighet bakom denna grav. Och att detta hål funnits i hundratals år är än mer förvånande. Även stadens shiamuslimer säger att detta är en grav tillhörande någon profet som kom på resa från något land, och som kallades prins. Shiamuslimerna visade mig även en bok med titeln A'in-ul-Hayat. I denna bok har en utförlig historia citerats från Ibn-e-Baabuweih sidan 119 och boken Kamaal-ud-Din och Itmam-un-Ni'mat, men alla dessa historier är menlösa och fåfänga. Endast så pass stämmer i denna bok att författaren medger att detta var en profet på genomresa, och en prins som kommit till Kashmir. Och då man går igenom gräندن mellan huvudmoskén och Rauza Bal Yamin finner man denna grav belägen mitt framför den. Bakom en vägg som ligger höger om graven finns en annan gränd, och till höger finns en gammal moské. Det verkar som om denna moské byggdes här, nära denna grav, för att välsignas, och intill denna moské ligger muslimernas bostäder. Det finns inget spår av något annat folk. Och nära denna Guds profets grav, i det högra hörnet, har en sten placerats varpå det finns en ingraverad människofot. Det sägs att denna fot tillhör profeten. Troligtvis finns denna fot tillhörande den prinslige profeten kvar som ett minnesmärke. Det finns två saker som klargör verkligheten bakom vissa dolda fenomen i graven. Det ena är det hål som finns nära graven, och det andra är denna fot som är ingraverad i sten. Resten av denna gravens form visas på den bifogade kartan. Denna grav tillhör Isa^{al},

även känd som Joshua och Jesus eller Juz Asaf, och enligt vittnesmål från Kashmirs äldre har denna grav funnits i nära 1900 år i kvarterat Khan Yar, Srinagar Kashmir.

SLUTORD

Med Guds nåd, för att förödmjuka opponenterna, och för att framvisa denne skribents sanning, står det klart att den grav som är känd som Juz Asaf i kvarteret Khan Yar, Srinagar, onekligen tillhör Jesus^{al}. Jesu^{al} smörjelse, som över tusen medicinska verk vittnar om, är det första beviset om att Jesus^{al} undkom korset. Han dog absolut inte på korset. I detalj av denna smörjelse har läkare skrivit i mycket klara termer att "Denna smörjelse framställs för slag, fall och sår av alla slag, och bereddes för Jesu^{al} sår som fanns på hans händer och fötter". Som bevis för denna smörjelse har jag i min ägo även vissa utav dessa medicinska verk, som är handskrivna och cirka sjuhundra år gamla. Dessa läkare är inte enbart muslimer, utan det finns även böcker tillhörande kristna, judar och magier. Även i kejsaren av Roms bibliotek fanns en medicinsk ordbok på romerska, och redan innan 200 år efter korsfästelsen hade de flesta böcker tryckts i världen. Så grunden till denna fråga, nämligen att Jesus^{al} inte dog på korset, skapades likt vi framlagt av evangelierna själva, och Jesu^{al} smörjelse visade detta bevis på vetenskapligt vis. Sedan vittnade det evangelium som nyligen kommit tillhanda i Tibet klart och tydligt att Jesus säkerligen kommit till Indien. Därefter har man fått reda på denna händelse genom många böcker, och i Tarikh Kashmir Uzma (Kashmirs storslagna historia), en cirka 200 år gammal bok, står det på sidan 82 att "den andra graven intill Sayyid Nasir-ud-Dins grav tros tillhöra en profet." Sedan skriver samma historiker på samma sida att "En prins kom till Indien från ett annat land. Han var fullkomlig i sin avhållsamhet, gudsfruktan, andliga strävan och tillbedjan. Det var han som kom från

Gud som en profet, och sysselsatte sig med att ge kashmirerna kallelsen, vars namn är Juz Asaf. Många personer som upplever visioner, särskilt mulla Inayatullah som är författarens andliga förevisare, har sagt att profetiska välsignelser utstrålar från denna grav." Detta citat från Tarikh Uzma är på persiska, och har här översatts. I en revy av boken Prins Juz Asaf författad av Mirza Safdar Ali, militärkirurg, som skrivits i Muhammedan Anglo-Oriental College Magazine september 1896 och oktober 1896, står det "i den välkända berättelsen om Juz Asaf, som fått stor uppmärksamhet i Asien och i Europa, har prästerna gjort en del tillägg. Alltså i Juz Asafs livshistoria, som är mycket lik Messias läror och moral, verkar det som om prästerna har lagt till dessa texter från sig själva." Men denna åsikt är grundad på ren och skär naivitet, utan prästerna fick tag på Juz Asafs levnadshistoria då de redan blivit kända i hela Indien och Kashmir. Han omnämns i detta landets gamla verk, och dessa böcker är fortfarande tillgängliga. Hur kan det då finnas rum för prästernas ändringar? Hursomhelst är prästernas åsikt att Messias lärjungar kanske kommit till detta land, och att dessa skrifter om Juz Asafs levnadshistoria tillhör dem, helt falsk, utan vi har bevisat att Juz Asaf är namnet på Jesus^{al} och som förändrats något på grund av ändring i språket. Även nu säger vissa kashmirier Isa sahib istället för Juz Asaf, likt det skrivits. Och frid vare med den som följt vägledningen.

Fotnot till förstasidan av annonsen

Den 30:e november 1898

Omedelbar förnedring

ذلتِ صادقِ مجاہدِ بے تمیز زیں رہے ہرگز خواہی شد عزیز^[16]

Sheikh Muhammad Hussein har vid upprepade tillfällen sagt att han önskar en böneduell för att göra åtskillnad mellan den sanne och den falske, och inom religionen islam är en sådan böneduell även föreskriven. Men därtill vädjas det om att om vi är falska bör ett straff omedelbart drabba oss.

Som svar till detta har jag utförligt skrivit i en annons daterad den 21:a november 1898 att ett omedelbart straff i en böneduell helt är emot föreskrifterna. I hadis-litteraturen står fortfarande orden,^[17] **لَمَّا حَالَ الْحَوْلُ** varpå den Helige Profeten^{sa} säger att de kristna av Najrán avböjt böneduellen på grund av rädsla, och om de genomfört en böneduell med mig hade inte ett år förflutit innan de utplånats. I denna hadis har alltså ett år fastställts som villkor av den Helige Profeten^{sa}, och ända till domedagen kommer detta vara sedvanan bland muslimer, och att de i enlighet med denna hadis inte bör avkorta tidsperioden mer än ett år. Guds tjänare och kännare, som är Guds förkroppsligade bevis på jorden, är arvingar av den Helige Profeten^{sa} och därigenom även arvingar och detta underverk, att om någon kristen som anser Jesus^{al} vara Gud eller någon avgudadyrkare som anser någon annan människa

[16] *Eftertrakta inte den sannfärdiges vanära, o du ohyfsade, Då du på detta sätt inte kan bli ärbar (persisk poesi)*

[17] *Arabiskan betyder till ett helt år.*

vara Gud genomför en böneduell med dem i denna fråga, så kommer Gud att inom denna tidsrymd som Han förmedlat genom uppenbarelse att visa ett tecken för motparten och som vittnar om seger och sanning. Och dessa är eviga tecken för islams sanning, och som inget folk kan överträffa. Således är tidsfristen ett år som den kortaste tidsperioden för en avskräckande profetia fastslagen genom klara textbevis, och endast han som är helt omedveten om hadis-litteraturen kommer insistera om ett omedelbart straff. En sådan person nedsvärta de rättslärdas prakt. För att förklara för Batalvi sahib skrev jag även att det i en böneduell inte enbart bes från en part, utan att båda parterna ber mot varandra. Så om en grupp kallas muslim och troende, och som anser den andra vara utanför islam - då han är en icketroende, antikristus, trolös, fördömd och en kättare - likt Muhammad Hussein Batalvi gör, vem har då hindrat honom från att be om omedelbart straff? Men en person som mottager uppenbarelsen kan inte följa sitt egna behag, utan han kommer att följa Guds uppenbarelse. Men den annons som skrevs mot Muhammad Hussein Batalvi och hans förtrogna vänner som en böneduell den 21:a november 1898 var endast en bön som innebar att den lögnaktige skulle drabbas av vanära från Gud, och inte att den falske skulle dö eller falla från ett tak. Detta eftersom Muhammad Hussein och Zatalli och Tibti genom sitt uppbyggande och förbannande och svärande endast önskat sig vanära för mig, och därför bad jag enbart till Gud att om jag verkligen förtjänar vanära och är lögnaktig, antikristus och fördömd, likt Muhammad Hussein fyllt sina tidskrifter med dylika svordomar och upprepat sårat mitt hjärta, så bör jag vanäras ytterligare och Sheikh Muhammad Hussein bör få respekt och hög status från Gud. Men om jag inte är lögnaktig

eller antikristus eller fördömd, så vädjar jag inför den Ende att dessa som önskar mig vanära - Muhammad Hussein, Zatalli och Tibti - ska drabbas av vanära från Gud. Så från Gud önskar jag mig vanära för den förorättande och lögnaktige - någon utav oss båda - och därpå säger jag amen. Jag har fått en uppenbarelse om att den bland de två motparterna som enligt Gud är förorättande och lögnaktig kommer Gud att vanära, och detta kommer ske innan den 15:e januari år 1900. Gud känner bättre till vem som enligt Honom är förorättande och falsk. Om jag under denna period vanäras, så kommer jag onekligen påvisas vara lögnaktig, oförrättande och antikristus, och således kommer ett alldagligt tvistemål bland folket att få sitt avgörande. Om sedan Sheikh Muhammad Hussien, Jafar Zatalli och Tibti drabbas av vanära från himlen så kommer detta vara ett avgörande bevis på att de begått en oförrätt mot mig genom att svära och kalla mig antikristus, fördömd och lögnaktig. Men Sheikh Muhammad Hussein har själv öppnat vanärans portar över sig genom att göra en invändning mot en uppenbarelse jag fått på arabiska, som finns i annonsen daterad den 21:a november 1898, och som lyder, ^[18] أَتَعَجَّبُ لِأَمْرِي likt han med egna händer uppfyllt önskan om omedelbar förnedring. Egentligen skulle den omedelbara förnedringen fullbordats till och med den 15:e december 1898, och han har nu drabbats av en skamfull vanära redan innan detta, och som inte borde kallas omedelbar utan förutdelad förnedring. Och detta genom att den omtalade sheikhen gjort en invändning mot denna uppenbarelse då han sett annonsen inför Sheikh Ghulam Mustafa, en invånare av denna stad, och sagt att det i denna mening som lyder

[18] *Förvånas du över Mitt beslut?*

أَتَعَجَّبُ لِأَمْرِي finns ett grammatiskt fel, och att det inte kan finnas fel i Guds ord. Istället borde det ha varit أَتَعَجَّبُ مِنْ أَمْرِي. Detta är en invändning som vållade sheikhen omedelbar vanära, eftersom vi bevisat genom poesi skriven av välkända arabiska poeter och därutöver storslagna poeter från förislamisk tid att verbet عَجِب även kan åtföljas av لام. Nu står det klart att sheikh sahib på egen hand skämt ut sig själv inför de lärda genom att göra denna felaktiga invändning, som avslöjar hans enorma okunskap och ignorans, och bevisat för varje vän och fiende att han endast bär titeln skriftlärdd och inte alls känner till det arabiska språket. För en person som kallas skriftlärdd (maulvi) kan det inte finnas någon större förnedring, nämligen att han saknar de skriftlärddas egenskaper. Det är beklagligt att denna person ännu inte känner till att detta verb عَجِب ibland kan åtföljas av مِنْ och ibland av لام. Även ett barn som läst Hidayat-un-Nahv känner till att grammatikerna nämnt både لام och مِنْ som åtföljande preposition. Således lyder en utav de versrader som framlagts som bevis för detta åtföljande:

عَجِبْتُ لِمَوْلُودٍ لَيْسَ لَهُ أَبٌ وَ مِنْ ذِي وَلَدٍ لَيْسَ لَهُ أَبَوَانِ

Poeten har i denna vers nämnt bägge prepositionerna, لام och مِنْ. Och i Diwan-ul-Hamasa sidorna 19, 390, 411, 475 och 511, som är en del av den officiella läroplanen i högskolorna, och vars retorik och språknivå är etablerad, står fem verser tillhörande Ja'far bin Ulba och andra poeter, vari dessa välkända arabiska poeter använt لام som åtföljande av عَجِب.

De lyder:

إِلَى وَبَابِ السَّجْنِ دُونِي مُغْلَقٌ
فَلَمَّا انْقَضَى مَا بَيْنَنَا سَكَنَ الدَّهْرُ
عُيِّرْتُ زَمَانًا مِنْكَ غَيْرَ صَحِيحٍ
إِنْ اصْطَحَبُوا مِنْ شَأْنِهِمْ وَتَقَيَّلُوا
أَتَى يَلُومُ عَلَى الزَّمَانِ تَبَدُّلِي

عَجِبْتُ لِمَسْرَاهَا وَ أَتَى تَخَلَّصَتْ
عَجِبْتُ لِسَعْيِ الدَّهْرِ بَيْنِي وَ بَيْنَهَا
عَجِبْتُ لِزُرِّي مِنْكَ يَا عِرٌّ بَعْدَمَا
عَجِبْتُ لِعَبْدَانِ هَجَوْنِي سَفَاهَةً
عَجِبًا لِأَحْمَدَ وَ الْعَجَابِ جُمَّةً

Och än mer att det finns en hadis av den Helige Profeten^{sa} från Mishkat Kitab-ul-Iman sidan 3 angående islams betydelse, vars autenticitet styrks av både Bukhari och Muslim, vari عجب åtföljts av لام , och denna hadis lyder:

عَجِبْنَا لَهُ يَسَّأَلُهُ وَ يُصَدِّقُهُ

Se, här har عجب inte åtföljts av من utan لام , och det står inte عجبنا له utan عجبنا منه . Nu bör Batalvi sahib säga huruvida det hos de lärda är detta som kallas vanära eller något annat? Och han bör även förkunna huruvida man kan kalla detta omedelbar förnedring eller något annat? Den ondsinte sheikhen har i ondsinhetens hetta gjort sig förtjänt av denna vers:

مرا خواندی و خود بدام آمدی نظر پنخته تر کن که حنام آمدی^[19]

Man bör se hur han förnedrat sig själv genom att eftertrakta vanära för mig. En person som inte ens känner till den första hadisen i det ärade verket Mishkat, och som är ett kriterium

[19] *Du var ute efter mig, men hamnade i din egen fälla,
Vidga dina vyer, för du är än oerfaren*

för kännedom om islam, och han inte ens känner till dess ord som även nämnts tydligt i Bukhari och Muslim men som han inte har någon aning om fastän han blivit gråskäggig – kan en rättvis person kalla en sådan människa rättslär? Så den vars kunskap om arabiska är i ett sådant tillstånd, är visserligen ömkansvärd, och att dölja hans förnedring vore inte ens värt att försöka. Och denna hans vanära är visserligen omedelbar vanära, som är ett tecken som visat sig enligt hans begäran. Han bad om omedelbar vanära för sig själv med egen mun, (och) Gud manifesterade omedelbar vanära.

Vi har redan skrivit att denna uppenbarelse inte har något att göra med någons död eller att någon bryter benet. Den är enbart för att framvisa vanära för den lögnaktige. Så innan det visats ett annat stort vanärande tecken från Gud, är även detta ett piskrapp från Gud för den lögnaktige. Och i uppenbarelsen **أَتَعَجَّبُ لِأَمْرِي** fanns i själva verket en dold poäng, nämligen att denna uppenbarelse var en dold profetia angående Muhammed Hussein vari det antytts att Muhammad Hussein kommer invända sig mot meningen **أَتَعَجَّبُ لِأَمْرِي**, och den innebär att ”o Muhammad Hussein, förvånas du över ordet **لِأَمْرِي**, och anser du denna Min uppenbarelse vara felaktig, och anser att dess preposition bör vara **مِنْ**? Se, Jag kommer bevisa för dig att Jag är med (Mina) älskare, och kommer framvisa vanära för dig.” Så det var denna vanära som framvisades och den upphör inte här, eftersom Muhammad Hussein och hans vänner kommer nedsmälta denna förnedring likt en sötsak, eller att dricka den likt modersmjölk. Den vanära som beretts i himlen för den lögnaktige och den oförrätande är större än denna. Gud har uppenbarat för mig att

[20] جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا . Så om jag förfördelats då jag vanärats, förväntar jag mig detta vanärande tecken som är angående den lögnaktige, förorättande, uppdiktande och antikristus. Och om det är jag som är dylik så kommer jag själv att vanäras, annars kommer den utav de båda motparterna som är oförrettande och lögnaktig att få smaka på denna vanära. Utöver detta avslöjande på bristande kunskap har Muhammad Hussein och hans grupp även drabbats av en annan förnedring, nämligen att det bevisats genom övertygande historisk fakta att Jesus^{al} varken dog på korset eller att han upprestes till himlen, utan att han undkom judarnas mordlystna planer och kom till Indien där han slutligen gick bort vid 120 års ålder i Kashmir. Så detta är en stor bedrövelse och en stor vanära för Muhammad Hussein etc.

[20] Vedergällningen för en oförrätt är en liknande oförrätt

KONTAKT

Islams Ahmadiyyaförsamling

Nasir Moskén

Tolvskillingsgatan 1

SE-41482 Göteborg

Tel. 031-741 64 80, 031-741 64 89

Fax.031-741 64 81

www.alislam.org, www.ahmadiyya.se

HEMLIGHETEN BAKOM EN SANNING

Denna bok skrevs av den Utlovade Messias (frid vare med honom) år 1898. Den framlägger fakta och bevis om profet Jesus (as) migration till Indien, och beskriver även den grav som anknyts till honom belägen i Srinagr, Kashmir. Teorin om profet Jesus (frid vare med honom) migration österut har fått stöd av nutida forskning och den har på senare tid blivit alltmer populär.

THE SECRET OF THE TRUTH

This book was written by the Promised Messiah (peace be upon him) in 1898. It presents facts and proofs about prophet Jesus (peace be upon him) migration to India, and also describes a grave which is attributed to him situated in Srinagr, Kashmir. The theory about prophet Jesus' (peace be upon him) migration eastwards has been supported by contemporary research and has lately gained considerable popularity.

ISLAM
AHMADIYYAFÖRSAMLING
Sverige

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD

ISBN 978-91-980714-5-0

9 789198 071450 >